

GOTGS, QUE
EN LA IGLESIA,
 gelical del Imperial
 nostra Senyora
 de la Vila de

SE CANTAN
Y CAMBRA AN-
 y Real Convent de
 de la Serra,
 Montblanch.

Puix que sou nostra Advocada,
 De Deu Mare, y dels morts vida:
 Socorrèu, Verge, al queus crida,
 De la SERRA anomenada.
 Quant los Moros invadiren
 A tot aquest Principát,
 En la SERRA, lloch sagrát,
 Per Christo sinch Sants moriren:
 Hont entre la sanch vertida,
 Sepultura ls' fonch donada, &c.
 En senyal del triumfo alsaren
 Los Fíels una santa Creu,
 Y ab Vos asentada al peu,
 Sobre l' mateix lloch plantàren:
 Al Arbre sagrát unida
 Sou Senyora venerada, &c.
 Quant lo Rey Alfons mudá
 Montblanch dins als murs, que te,
 La noticia se perdé
 Del qui en la SERRA os posá;
 Foreu del temps escondida
 Dins de una Zarsa trobada, &c.
 Al descobriment, la terra,
 Respirà suaus perfums,
 Yl Cel coroná de llums
 Tots los confins de la SERRA;
 La Creu de pedra erigida
 Fou per totas parts doblada, &c.
 De aquest prodigi al exemple,
 Lo mateix any construhiren
 Y á vostre honor erigiren
 Los de Montblanch un gran Temple:
 Hont dels Angels sou servida,
 Y dels homens visitada, &c.

Fundá la Infanta Lascára,
 De la Gracia Emperatris,
 Del Rey Don Jaume ab permis,
 Un Convent de Santa Clara,
 De sas Fillas assistida
 Sou dignament alabada, &c.
 Quant á Montblanch arribá
 La plaga de la Llagosta,
 Senyora, al amparo vostre,
 Ningun fruyt nostre tocà;
 Quedá del mal eximida,
 La Vila per Vos lliurada, &c.
 En temps de Pesta, y Fam,
 De Seca, y Enfermedat,
 Tenim ben averiguát,
 Que en Vos tot consol trobám:
 La desditxa convertida,
 Que en felís sort trocada, &c.
 Quant se tem derramar sanch
 En guerra, y cremas, Senyora,
 Vostre Patrocini implora
 Tot lo Ducát de Montblanch;
 Nostra súplica rendida
 Queda al instán decretada, &c.
 Los molts prodigis que obráu,
 Son del Cel, Reyna, infinits,
 Als Cegos, Coixos, Tulits,
 Als Torts, y Contrets curáu;
 Si en son Part la afligida
 Vos invoca, está amparada, &c.
 Puix en vos tenim cumplida
 Nostra ditxa afiansada:
 Socorrèu, Verge, als queus crida,
 De la SERRA anomenada.

✠. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix. OREMUS. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
*C*oncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere; &
 gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione á præsentibus liberari tristitia, & æterna perfrui
 lætitia. Per Christum Dominum, &c. R. Amen.

Lérida: Por Buenaventura Corominas.

